

Dan Diaconu: Vremea ticăloșilor

🕒 Acum 16 minute 👁 20 Vizualizari 📖 5 Timp de citire

Există o jigodie care se auto-intitulează „economist liberal”. Ca orice javră a sistemului, are blog ținut de New York Times, iar opiniile sale sunt larg preluate de media americană. Și, de asemenea, ca orice jigodie, se dă în spate când trebuie să răspundă pentru faptele sale.

Numele său e Paul Krugman. „Wow, dar ăsta a câștigat un Nobel!” – veți spune. Așa e, credibilizarea necesită un portofoliu de insigne, „serviciurile” și celelalte organizații – mai mult sau mai puțin discrete – o știu bine. În cazul individului amintit, Nobelul s-a dat pentru „descoperiri deosebite”, mai precis însăilarea unor date sociologice cvasi-cunoscute cu ceva ideologie stângistă astfel încât să rezulte chestii mărețe gen „noua geografie economică” sau „noua teorie a comerțului”. Chestii pompoase, numai bune de păcălit fraierii.

De ce-l aduc în atenție pe individ? Pentru că este unul dintre cei care „demonstrează” că inflația din SUA este de 2%. Râd și curcile, doar că asta nu e o chestie care să-l miște pe individ. El are o sarcină trasată, astfel încât mănâncă rahatul cu seninătate, pretinzând că e ciocolată. Și-o face la modul profesionist, exact așa cum i-au trasat-o serviciurile din dotare.

Acum să vă explic de ce-l aduc în atenție. Pentru că-mi amintesc data de 4 iulie 2012. În afară de faptul că aia este ziua celei mai mari târfe a planetei, s-a mai petrecut ceva. De pe blogul lui Krugman, o nulitate despre

<   >

portotoliul „partenerului strategic”. Puteți citi acea înșăllare de minciuni aici(<https://archive.nytimes.com/krugman.blogs.nytimes.com/2012/07/05/guest-post-romania-unravels-the-rule-of-law/>).

Bun, e dreptul oricui să aibă opinii. Pot înțelege asta. Doar că nu înțeleg cum de Krugman, extrem de vorbăreț înainte de acel articol – a băgat capu-n păpușoi, refuzând să mai răspundă solicitărilor de explicații. Toate minciunile îmbrobodite acolo par făcute de securiștii de la București cărora le-a fost servită grășana aia infectă ca săgeată pentru publicarea pe blogul lui Krugman. Acum nu știu cât a costat operațiunea sau dacă a fost una „servită gratuit” de ultra-corupta Ambasadă a SUA de la noi. Se știe bine că prostovanul ăla căruia îi raporta bășescu – Mark Gitenstein pe numele său – a supt substanțial din țara asta mult mai mulți ani după ce i s-a terminat mandatul. Așadar, e posibil să fi fost un „serviciu gratuit”, doar Gitenstein avea interese majore aici. Între altele, Adamescu îi dădea șpagă tovarășului ambasador 100 000 \$/lună. Bani care însă nu l-au ferit pe Adamescu de o „expropriere” securistică și de o moarte cu schepsis în pușcărie. Aviz amatorilor dornici de „cooperare” cu partenerul strategic!

Să revenim acum la postarea cu pricina. Am mers mai departe pe fir, scriindu-i personal individei care se dă profesoară la Princeton. Spun „se dă” nu pentru că n-ar activa acolo, dar din punctul meu de vedere, nulitatea aia nu ar putea ocupa nici măcar postul de femeie de serviciu. N-ai cum să te declari profesor în condițiile în care tu preiei un text redactat de securiștii de aici și-l publici sub numele tău. N-ai cum deoarece înseamnă că ești o cârpă. OK, să trecem peste acest aspect.

După cum v-am spus i-am scris individei și nu o dată, ci de două ori. Ultima dată la ceva timp după articolul cu pricina, întrebând-o pe un ton cât se poate de civilizat, dacă e mulțumită de activitatea dictatorului de mucava de-aici. Atât. I-am amintit, desigur, că semnătura ei apare pe blogul lui Krugman. De asemenea, i-am spus cum Krugman a devenit brusc extrem de tăcut, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Credeți c-a răspuns scrofița noastră? Ei, cum ar fi fost să răspundă când ea, probabil, nici măcar nu avea habar ce-a povestit în articolul respectiv. Bag mâna-n foc că nici nu l-a citit! Ori a ascultat ordinul, ori și-a încasat șpaga. Ori ambele deoarece, la licuriciul strategic, cele două aspecte nu se exclud.

Și uite-așa mi-am amintit de întreaga tărașenie acum, când același Krugman „demonstrează” că inflația a scăzut sub 2%. Cum o face? Scoțând din ecuație mâncarea, energia, mașinile second hand s.a.m.d. Te și întrebi dacă e sănătos la cap pentru a scoate o asemenea gogoriță. Asta nici măcar un student repetent de la ASE n-o face. Dar uite că și-o permite „laureatul Nobel” al lui Pește.

Pentru mine, asemenea exemple de prosie ticăloasă sunt cât se poate de salutare. De ce? Ne arată transparent în ce lume mincinoasă trăim. Păi dacă boschetarul ăsta economic și măturătoarea cu creier de limax sunt personaje de prim rang ale „opiniei publice”, atunci înseamnă că am greșit planeta. Îl aștept pe economistul lu’ Pește să ne ilumineze spunându-ne cum taxele pe carbon conving soarele să nu ne mai încălzească global. Asta în timp ce vom tremura cu paltoanele pe noi!

Autor: Dan Diaconu

Source: <https://kaggle.com/dan-diaconu>

editor